

श्वसः

न च भोजनपानानां निरुद्धाचितां गतिम् ॥
नेन्द्रिमाणं व्यथाश्चापि काश्चिदुत्पादयेदुजम् ॥
स साध्यं उक्तो बलिनः सर्वं वा व्यक्तलक्षणाः ॥
क्षुद्रः अल्पनिदानलिङ्गः । उदीरयन् ऊर्ध्व-
गच्छन् । दुःखः दुःखप्रदः । सर्वं महाश्वासा-
दयोऽपि ॥३॥ श्वासानां साध्यत्वादिकमाह ।
“क्षुद्रः साध्यतमस्तेषां तमकः कृच्छ्र उच्यते ।
तयः श्वासा न सिध्यन्ति तमको दुर्बलस्य च ॥
कामं प्राणहरा रोगा बहवो न ज्वरादयः ।
तथा यथा श्वासहिक्के हरते जीवमाशु ते ॥”
इयं श्वासस्य चिकित्सा ।
“श्वासहिक्कातुरं प्रायः स्निग्धैः स्वेदैरुपाचरेत् ।
युक्तेर्लवणतैलाभ्यां तैरस्य शथितः कफः ॥
श्वासो विलयमायाति मारुतशोषशाम्यति ।
स्निग्धं ज्ञात्वा ततश्चैनं भोजयेच्च रसोदनम् ॥
स्वरसं शृङ्गवेरस्य मात्रिकेण समन्वितम् ।
पाययेत् श्वासकासज्ञं प्रतिश्यायकफापहम् ॥”
शृङ्गवेरमाद्रकम् ।
“प्रस्थं विभीतकानां अस्थि विना साधयेदजा-
मूत्रे ।
अयमवलेहो लीढो मधुसहितः श्वासकासघ्नः ॥
दशमूली शटी रास्ना पिप्यली विश्वपीष्करी ॥
शृङ्गतामलकीभार्गीगुडूचीनागराग्निभिः ॥
यवागू विधिना सिद्धां कषायं वा पिवेन्नरः ।
श्वासहृद्यहृषार्शार्तिहिक्काकासप्रशान्तये ॥”
तामलकी भूम्यामलकी ।
“दशमूलस्य वा क्वाथः पीष्करेणवचूर्णितः ।
श्वासकासप्रशमनः पार्श्वं शूलविनाशनः ॥
रश्माकुन्दशिरौषाणां कुसुमं पिप्यलीयुतम् ।
पिष्ट्वा तण्डुलतीयेन पीत्वा श्वाससमपोहति ॥
शृङ्गीमहौषधकणाधनपुष्कराणां
चूर्णं शटीमरिचयोश्च सिताविमिश्रम् ।
काथेन पीतममृता हृषपञ्चमूला
श्वासं दानेन विनिहन्ति हि घोररूपम् ॥
पञ्चमूली तु सामान्यात् पित्ते थोष्ठा कनीयसी
महती मारुते देया सैव देया कफोऽधिके ॥
कुषाण्डकशिफाचूर्णं पीतं कोष्णेन वारिणा ।
शौत्रं शभयति श्वासं कासश्चापि सुदारुणम् ॥
हरिद्रां मरिचं द्राक्षां वाणां रास्नां शटीं
गुडम् ।
कटुतैलं लिहन् हन्यात् श्वासान् प्राणहरानपि ॥
शतं संगृह्य भार्यास्तु दशमूलास्तथापरम् ।
शतं हरीतकीनाञ्च पचेत्तोयं चतुर्गुणे ॥
पादावशेषे तस्मिन् रसे वस्त्रनिपीडिते ।
आलोका च तुरां पूर्तां गुडस्य त्वभयां ततः ॥
पुनः पचेत्तु शृङ्गनी यावन्नैहत्वमेति तत् ।
शोते च मधुनस्तत्र षट् फलानि विनिक्षिपेत् ॥
त्रिकटु त्रिसुगन्धश्च पलमात्रं पृथक् पृथक् ।
यवप्रारं कर्षयुग्मं संचूर्ण्य प्रक्षिपेत्ततः ॥
भक्षयेदभयामिकां लेहस्याहं पल तथा ।
श्वासं सुदारुणं हन्ति कामं पञ्चविधं तथा ॥
अशांशरीचकं गुल्मं शकृद्दं चयं तथा ।

श्वसः

स्वरवर्णप्रदो ह्येष जठराग्नेश्च दीपनः ।
नाम्ना भार्गीगुडख्यातो भिषगभिः सकलैर्मतः ॥”
इति भार्गीगुडः ॥
“रसो गन्धो विषञ्चापि दृङ्गणञ्च मनः शिला ।
एतानि कर्षमात्राणि मरिचं चाष्टकर्षकम् ॥
कटुतयं कर्षयुग्मं पृथगत्र विनाक्षिपेत् ।
रसः श्वासकुठारोऽयं सर्वश्वासनिवारणः ॥”
श्वासकुठारो रसः । इति श्वासाधिकारः । इति
भावप्रकाशः ॥३॥ अन्वयः ।
“विभीतकस्य वै चूर्णं समधु श्वासनाशनम् ।
पिप्यलीत्रिफलाचूर्णं मधुसैन्धव-युग्मम् ।
सर्वरोगज्वरश्वासशोषपीनसहज्वलेत् ॥”
इति गारुडे १८८ अध्यायः ॥३॥
तस्य पुराणोक्तनिदानं यथा,—
धन्वन्तरिरुवाच ।
“अथातः श्वासरोगस्य निदानं प्रवदाम्यहम् ।
कासहृदा भवेच्छ्वासः पूर्वो वा दोषकौपनैः ॥
आमातिसारवमथुविषाणुज्वरैरपि ।
रजोधूमानिलैर्मर्मैश्चातादपि हिमाश्विना ॥
क्षुद्रकस्तमकश्चिद्वीरो महानुर्ध्वञ्च पञ्चमः ।
कफोपरुहगमनः पवनो विश्वमास्थितः ॥
प्राणोदकाक्षवाहीनि दृष्टस्रोतांसि दूषयन् ।
उरःस्थः कुरुते श्वासमाश्रायसमुद्भवम् ॥३॥
प्राश्रयं तस्य हृत्पाश्वशूलं प्राणविलोमता ।
आनाहः शङ्खभेदश्च तत्रापासौत भोजनैः ॥
प्रेरितः प्रेरयन् क्षुद्रं स्वयं ससमलं मरुत् ।
प्रतिलोमं शिरा गच्छेत् उदीर्यै पवनः कफम् ॥
परिगृह्य शिरोशीवभूरःपार्श्वं च पीडयन् ।
कासं घुर्वुरं तं मोहमरुचिं पीनघं शृङ्गम् ॥
करोति तीव्रवेगश्च श्वासं प्राणोपतापनम् ।
प्रभ्रास्येत्तस्य वेगेन निष्ठुतान्ते क्षणं सुखी ॥
कृच्छ्राच्छयानः श्वसिति निषण्णः स्वास्थ्या-
मिच्छति ।
उच्छ्रिताक्षो ललाटेन श्वस्यता श्वसमार्त्तिमान् ॥
विशुष्कास्यो मुहुः श्वासः काञ्चल्युष्णं सवेपथुम् ।
मेवाश्व शीतप्राग्वातेः श्लेष्मलैश्च विवर्धते ॥
स टायस्तमकः साध्यो नरस्य बलिनो भवेत् ।
ज्वरमूर्च्छायुतः शीतैः श्वास्येत् प्रतमकस्तु सः ॥
कासश्चसितविच्छिन्नमर्म्मच्छेदरुजाहृतः ।
सखेदमूर्च्छः सानाहो वस्तिदाहनिरोधवान् ॥
अधोदृष्टिः प्रताक्षस्तु मुह्यन्नुक्तकलोचनः ।
शुष्कास्यः प्रलपन् दीनो नष्टच्छाग्रो विचेतनः ॥
महतामहता दीनो नादेन श्वसिति कथन् ।
उह्वयमानः संख्यो भक्तर्षभ इवानिशम् ॥
प्रनष्टज्ञानविज्ञानो विभ्रान्तनयनाननः ।
अत्र समाक्षिपन्वह्नमूत्रवर्चां विशोर्षवाक ॥
शुष्पकण्ठा मुहुर्मूहुः कर्णशङ्खशिरोऽभिरुक् ।
यो दीर्घमूर्च्छसित्युद्धं न च प्रत्याहरत्यधः ॥
श्लेष्माहृतमुखयोतः क्रुद्धगन्धवहार्हितः ।
ऊर्ध्वदृष्टो जतं श्वान्तमक्षिणी परितः क्षिपन् ॥
मशोश्च च्छिद्यमानेषु परिदेवै निरुद्धवाक् ।
एते सिद्धेयुरव्यक्ता व्यक्ताः प्राणहरा ध्रुवम् ॥”

श्वसः

179

इति गारुडे श्वासरोगनिदानं १५४ अध्यायः ॥
अथ श्वासरोगस्य कर्मविपाकः ।
“श्वासरोगो महानुग्रो देहिदेहावघातकः ।
कर्मणा येन भवति तन्म निगदतः शृणु ।
महोर्ध्वच्छिन्नतमकक्षुद्रामेदोऽस्य पञ्चधा ॥
श्वासः संजायते नृणां पृथक् कर्मानुसारतः ॥
यस्तु यत्र समासाद्य पशुश्वासं निरुध्य च
हन्ति खादन्ति वा तच्च महाश्वासेन गृह्यते ॥१५५
पौराणिककथामध्ये यस्तु वाचान्यथा भवेत् ।
स ऊर्ध्वश्वासमासाद्य दुनोत्थहरहर्निशम् ॥२५॥
निषिद्धदानग्रहणात् क्षिन्नश्वासेन गृह्यते । २।
मर्त्यः शास्त्रार्थनिर्णयवाक्यं यो दूषयत्यपि ॥
पीडयति तमकश्वासैः क्षुद्रैः पाकस्य विघ्नतः ॥३५॥
परत्र कर्मनो देहि नरकेषु विपच्यते ॥
नरकान्ते पुनर्व्याघ्रयोनिं शंकरवायसीम् ।
पृथक्कर्मवशाद्योनिं गत्वा संप्राप्य तप्यते ॥
मानुषत्वमनुप्राप्य पूर्वोक्तेनोपगृह्यते ।
श्रुत्वा तृणन्तु कदनं श्वासरोगसमुद्भवम् ।
प्रणम्य भरतः श्रीमान् शृङ्गं वाचमुवाच ह ॥
राजोवाच ।
श्वासकर्मचयं येन दानेन निश्चयेन च ।
कृतेन मुक्तो भवति तन्म वद प्रसरदतः ॥।
शृगुरुवाच ।
हाटकी कारयेन्मूर्त्तिं भक्त्या वरुणवानयोः ।
ताम्रपात्रोपरि स्थाप्य तत्पात्रं कलसोपरि ।
राजतं कारयेत् पाशं ध्वजश्चैव पलहयम् ।
वामदक्षिणतो मूर्त्तिं सपाशां गन्धदौपकः ॥
वायोर्ध्वं जसमायुक्तां गन्धमात्यपरिष्कृताम् ।
वरुणस्यापसव्ये तु कुर्वाद्यायोः प्रपूजनम् ॥
न च श्वासं विनाकासस्तच्छ्वासः कासतोऽपि वा
तस्मात् पूज्याविमी सस्यक् वायुर्वरुण एव च ॥
वारुणं कारयेद्दोमं वरुणस्यंति मन्वतः ।
ष्टतक्षीद्रतिलयवैः सहजं वा स्वशक्तिः ॥
वायोस्तिलयवैः कार्यं मनोवातिति मन्वतः ।
सादरं ब्राह्मणं पूज्य वस्त्रमाभ्याक्षतादिभिः ॥
कर्मापशमवाक्येन ब्राह्मणाय निवेदयेत् ।
सदक्षिणाञ्च तन्मूर्त्तिं दत्त्वा गाथां पठेन्नरः ।
ॐ नमः पाशमृते तुभ्यं ध्वजातिपतये नमः ।
जलाधिपतये तुभ्यं वायो सर्वजनप्रिय ॥
शुचये दीयते दानं ध्वजपाशौ तु राजतौ ।
श्वासकासी हरेयातां प्रीती सर्वजनप्रियौ ॥
पूर्वजन्मविपाकोत्थौ श्वासकासौ च दाहयम् ।
सहिरस्यं प्रथच्छामि मुक्तोऽहं त्वत्प्रसादतः ॥
सादरं माधवं नत्वा दिग्देवान् भास्करं शिवम् ।
वस्त्रान्तरं कृतं विप्रं पुनर्भातुमुदीरयेत् ॥
अतः परं प्रकुर्वीत यदा सोऽद्भुतदुर्वह्नी ।
श्वासकासौ ज्वरव्याधी दानं तस्योपशान्तये ॥
पशुव मोहवे श्वासे कुर्वादेनेस्तु त्वं षम् ।
ॐ अन्वे मूर्द्धेति मन्त्रेण कामं दद्यात् सदक्षिणम्
कथाविद्योक्तेवे सेमे कुर्वात् सारस्वतं नृप ।
दक्षिणाञ्च सज्जतं हरस्वतै निवेदयेत् ॥
निषिद्धदानग्रहणे भीदानन्तु समाचरेत् ।